

Ἄλλ' ὄχι μὴ θρηνήσητε.. Τὸ μέλλον εἶνε ἀδηλον.
Παρηγορήσατε τὸν ἀτυχῆ ὑποψήφιον, ὃ ἐκλογεῖς τῆς
Ἀττικῆς, συρρεύσατε ἄθροισ εἰς τὴν κάλπην του καὶ δότε
ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ψῆφόν σας. Ἄς ἱκανοποιηθῆ τοῦλάχιστον
διὰ τῆς ἐνδειξεως τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συμπαθείας σας.
Σώσατέ τον ἐκ τῆς ὀδύνης, σώσατέ τον ἐκ τῆς θλι-
ψως. Τὸ σύνθημά σας ἄς εἶνε, ὃ ἐκλογεῖς Ἀττικῆς καὶ
Βοιωτίας Salus RYRULI SUPREMA LEX ESTO!

Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς

ΩΔΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΗΛΙΟΝ

Ὡ Ἥλιε, στολίδι τ' οὐρανοῦ,
Προστάτα . . . ἀνωνύμου ἐταιρίας,
Ὡ ὄργανον τοῦ Πύργου τοῦ κλεινοῦ
Κ' ἐπόπτα τῆς τοῦ σύμπαντος... μωρίας,
Ὡ Ἥλιε, ποῦ φῶς μᾶς χορηγεῖς
Ἄλλὰ καὶ ζέστην ἀμετρον μᾶς δίνεις,
Π' ἀκόλουθος ἐτάχθης τῆς Αὐγῆς
Καὶ ἀντικαταστάτης τῆς Σελήνης,
Ὡ Ἥλιε, ποῦ εἶδες τὴν θανὴν
Τοῦ θείου φιλοσόφου μας Σωκράτους
Καθὼς καὶ τὴν ρεμούλα τὴν δεινὴν
Ποῦ στά ταμεῖα ἔγεινε τοῦ κράτους,
Ὡ Ἥλιε, ποῦ εἶδες τὸν στρατὸν
Τῶν Πρώσων στὸ Παρίσι νὰ ὀδεύη,
Ὡς καὶ τῶν Ἀθηνῶν τὸν ἐκλεκτὸν
Γεράνιο καὶ βρύα νὰ φυτεύη,
Ὡ Ἥλιε, ποῦ εἶδες τοῦ Ἰησοῦ
Τὴν σταύρωσιν στὸν τόπον τοῦ Κρανίου,
Ποῦ ἔστηψες τὴν νίκην τῆς Ἰησοῦ
Καθὼς καὶ τῆς ἐβδόμης Ἀπριλίου,
Ὡ Ἥλιε, ποῦ ξηραίνεις τὰς πηγὰς
Ἄλλὰ καὶ νεροουλιάζεις τὰ μυαλά μας,
Π' ἀκοῦς τῶν βουλευτῶν μᾶς τὰς κραυγὰς
Καὶ βλέπεις τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ μας,
Ὡ Ἥλιε, μὲ ἐκλειψὶν μισὴ
Μεθαύριον τὸ πρόσωπόν σου σκέπεις !..
Ὡ Ἥλιε, βαρέθηκες καὶ σὺ
Τὰς τόσας πλειὰ μωρίας μας νὰ βλέπης !

Δὸν μαι χῶτο

Η ΕΚΤΑΚΤΟΣ

Φρικώδης κωλυσιεργία,
ἐνοστάσεις γὰ τὴν ἀπαρτία,
χιλιάδες δυὸ ἐπερωτήσεις,
περὶ ἀέρων συζητήσεις,
ὀλίγοι λόγοι τοῦ Ἡγέτου
μὲ στάσιν κ' ὕψος Περικλέτου,
ἀναίδεια μὲ τὸ τσουβάλι,
ἀσυνταξία περὶ μεγάλη,
ἀφόρητος ἀνοησία,
φευγάλα εἰς τὴν ἐργασία
κ' ὅ,τι ἄλλο κάνουν οἱ τρελλοὶ
σημαίνει : **Ἐκτακτὸς Βουλῆ.**

ὑπειζυγόμενος

— Καὶ ποῦ περῆς τῆς βραδείας σου ;
— Πλειομένη σὲ σπῆει μου.
— Γιατί ;
— Γιατὶ εἰς τὰ κεντρικὰ μέρη σὲ σκοπῶ-
νουν, εἰς τὰ μισοκεντρικὰ σὲ ἔξαφαρτί-
ζοῦν καὶ εἰς τὰ ἀπόκετρα σὲ κλέπτουν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΜΗΤΣΑΚΗΣ

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἡ ἡμετέρα πόλις ἐκήδευσε μετὰ
συγκινήσεως τὸν Δημοσθένη Μητσακὴν μίαν ἐκ τῶν πε-
ριέργων ἐκείνων προσωπικοτήτων αἰτινες ὁσημέραι ἐκλεί-
πουσι ἀρ' ἡμῶν, περιέργων δὲ ὑπὸ τε τὴν ἐποψιν τῆς
ἰδιαρρυθμίας τοῦ χαρακτήρος, τῆς δράσεως ἐν τῷ σταδίῳ,
ὅπερ ἠκολούθησαν, καὶ τῆς ἐν γένει βιώσεως αὐτῶν.

Ὁ Δημοσθένης Μητσακὴς ἔχων μόρφωσιν ὄχι τυχοῦ-
σαν, ἔστρεψεν ἐνωρὶς τὰ βλέμματά του εἰς τὸν κύκλον
τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας, ἧς ἐγένετο δραστηριότατος καὶ
ἐντιμώτατος θεράπων. Καὶ πᾶσαι μὲν αἱ ἄλλαι ὑπηρεσίαι
αὐτοῦ ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ οὐδεμίαν θὰ εἶδον ἀφορμὴν εἰς
τὴν ἐλληνικὴν κοινωνίαν νὰ γνωρίσῃ τὸν Μητσακὴν ἄλ-
λως ἢ ὡς τίμιον καὶ εὐσυνείδητον ὑπάλληλον, ἢ ἐν Ἀβυ-
σινίᾳ ὁμῶς ἀποστολῇ αὐτοῦ ὡς προξένου τῆς ἡμετέρας
χώρας ἐνωρὶς κατέστησε γνωστὸν τοῦτον οὐ μόνον ἐν Ἑλ-
λάδι, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς.

Παρὰ τῷ Βασιλεῖ Ἰωάννῃ τῆς Ἀβυσσινίας τυχὼν πρῶ-
τος τῆς ἐξαιρετικῆς τιμῆς ν' ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν ἡμέ-
τερον Ἡγεμόνα κατάρθρωσεν οὐ μόνον αὐτὸς ἀτομικῶς ν'
ἀποκτήσῃ τὴν ἀπειραν τοῦ Βασιλέως ἐκείνου ἐμπιστοσύ-
νην, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ αὐτῷ τοιοῦτον ἔρωτα, τοιαύ-

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΜΗΤΣΑΚΗΣ

την λατρείαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ὥστε νὰ μὴ θέλῃ νὰ πιστεύῃ, ὅτι τὸ ἡμέτερον κράτος δὲν εἶνε τὸ ἰσχυρότερον τῆς Εὐρώπης. Οἱ πρόξενοι τῶν ἄλλων Δυναμειῶν κατ' οὐδὲν ἰσχυρον καὶ τὰς διαφόρους αὐτῶν ὑποθέσεις ἔλυον κατὰ τὰς θελήσεις τοῦ Δημοσθένους Μητσακῆ, ἱερεῖς Ἀβυσσινοὶ ἐστάλησαν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἵνα ἐπισκεφθῶσι τὴν ἡμετέραν χώραν, δῶρα ἀπέστειλεν ὁ Βασιλεὺς Ἰωάννης πρὸς τὸν Βασιλέα ἡμῶν, ἐξ Ἑλλάδος ἐζητήθη ἰατρός διὰ τὸν Βασιλέα τῆς Ἀβυσσινίας, ἐξ Ἑλλάδος ἐζητήθη γεωπόνος καὶ τέλος χάρις εἰς τὸν ἀποθιώσαντα Μητσακῆν ἡ Ἑλλάς ὑπὸ τοῦ Ἀβυσινοῦ μονάρχου ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ πρότυπον τοῦ κόσμου Βασιλείον.

Διὰ λόγους πολιτικούς, τοὺς ὁποίους ὁ χώρος τοῦ ἡμετέρου φύλλου δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἐκθέσωμεν ἐνταῦθα, ὁ πρό-

ξενος ἡμῶν ἠναγκάσθη ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς Ἀβυσσινίας, ὑποπεσὼν εἰς τὴν δυσμένειαν τοῦ Μονάρχου ἐκείνου, ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει, ὅτι ὁ Δημοσθένης Μητσακῆς δὲν συνέδεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ μετὰ τῆς χώρας ἐκείνης, δὲν ἔπρεπε δὲ νὰ ἐμποδισθῇ καὶ ἡμᾶς, ὅπως δημοσιεύσωμεν τὴν ἀνωτέρω αὐτοῦ εἰκόνα μετὰ τὴν περιέργον στολὴν του, ἐκπληροῦντες καθήκον πρὸς τὴν μνήμην τοῦ πρώτου ἐν Ἀβυσσινίᾳ προξένου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀνταποκρινόμενοι πρὸς τὴν περιέργειαν τῶν ἀναγνοστῶν ἡμῶν.

